

1. Een 'simpele opdracht'?

Er moet een moment zijn geweest, dat iemand naar die Romeinse hoofdman toe kwam, en zei: 'Centurio, uw hulp is nodig!' Hij is hoofdman over honderd soldaten, hij voert het commando over een flinke afdeling. En misschien is deze zelfde hoofdman er al bij geweest, daar in Gethsemane, waar Jezus gevangen werd genomen. Johannes vermeldt in zijn Evangelie, dat bij die gevangenneming ook een afdeling soldaten betrokken was, dat moeten Romeinse soldaten zijn geweest (Johannes 18: 3). Maar die hoofdman zal nooit, nooit, nooit hebben gedacht, dat wat er nu ging gebeuren, zó'n enorme impact zou krijgen op zijn leven. Het leek een heel simpele opdracht: 'Er schijnt een oproerkraai te zijn, die moet je gevangen nemen, en die moet dan voor Pilatus gebracht worden, voor de Romeinse gouverneur. Ja, en als die dan schuldig wordt bevonden, dan moet die onruststoker worden terechtgesteld.' Die hoofdman moet dat al zó vaak hebben meegemaakt, voor zoiets, ach, daar draait hij z'n hand niet voor om.

Maar als hij Jezus zo meemaakt, misschien al wel vanaf de gevangenneming, of misschien vanaf het proces voor Pilatus, als hij Jezus zo meemaakt, dan is er ergens in zijn hart een omslagpunt. Zijn eigen baas, Pilatus, heeft het al uitgesproken, drie keer maar liefst: 'Ik vind geen schuld in Jezus!' Herodes heeft dat vonnis nog eens bevestigd. En toch wordt Jezus ter dood veroordeeld? Waarom? Omdat de massa schreeuwt om Zijn bloed. Hij wordt overgeleverd aan de volkswaede. Misschien heeft deze centurio daar wel onverschillig zijn schouders over opgehaald. Ja, er gebeuren wel meer dingen die niet echt zuiver op de graat zijn. Maar goed, hij moet gewoon zijn werk doen. Wat de politiek beslist, Pilatus en zo, dat moeten zij maar weten. Hij heeft als enige taak om precies uit te voeren wat hem wordt opgedragen.

Als ze aankomen op de heuvel Golgotha, is het eerst een drukte van belang. Hij moet ervoor zorgen dat het allemaal goed gaat, met die kruisiging van die drie mensen. Ze moeten stevig aan die kruisen zitten, dat zal hij ook goed inspecteren. En met al dat publiek eromheen, moet er natuurlijk niet opeens een stel opstandelingen te voorschijn komen om één van de gevangenen mee te nemen. En dan moeten die kruisen goed omhooggezet worden. Recht omhoog! Daar zal hij persoonlijk op toezien, recht omhoog! Niet zo schots en scheef.

En als het dan allemaal klaar is – 'Zo, eindelijk, ze staan' – dan begint het wachten. Wachten op de dood. Luisteren naar het gekerm daarboven. En naar al het gespot om het kruis heen. 'Hé Jezus, Je bent toch de Christus? Je hebt toch anderen gered? Kun Je Jezelf niet redden? Kom naar beneden! Je bent toch een Koning?'

Zijn eigen mannen doen volop mee. Zoals altijd. Dat is hij gewend. Ze dobbelen over de kleren van Jezus. Nou ja, ze doen maar. Die jongens hebben ook net hard gewerkt, laat ze maar even lekker hun spelletje spelen.

2. Onverwacht... een omslagpunt!

Maar dan al die bijzondere dingen, die er gebeuren... Die ene misdadiger, daar naast Jezus, die opeens tot een

gebed komt: 'Jezus, denk aan mij, als U in Uw Koninkrijk komt!' En dan dat wonderlijke antwoord: 'Voorwaar, Ik verzeker je: vandaag nog zul je met Mij in het paradijs zijn.' En dan, midden op de dag, wordt het donker. Stikdonker. Niemand begrijpt wat er gebeurt. De zon laat zich niet meer zien. Drie uur lang is er duisternis. Natuurlijk, de centurio blijft op zijn post. En hij eist van zijn soldaten dat ze op hun post blijven. Maar zoiets heeft hij nog nooit meegemaakt. Het is een angstige ervaring. En opeens hoort hij Jezus roepen: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?' En even later klinkt opnieuw Zijn stem: 'Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.' Als de centurio dan blijft kijken, ziet hij het gebeuren: Jezus sterft. En als Jezus sterft, dan beeft de aarde, zo lezen we bij Mattheüs. Opnieuw een angstige gewaarwording. Terwijl de hoofdman kijkt, weet hij één ding heel zeker: vandaag is het totaal anders dan al die andere keren. Hij heeft al zóveel kruisigingen meegemaakt, maar zoals nu, bij Jezus... dat is zó anders. Een veroordeelde die niet tegenwerkt, die niet vloekt of scheldt, een man aan het kruis, die zijn soldaten geen verwijten maakt, maar voor hen bidt: 'Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen!' En dan al die bijzondere natuurverschijnselen. En dat hele rustige sterven van Jezus: 'Vader, in Uw handen beveel Ik Mijn geest.'

Opeens weet de centurio het zeker: 'Wat ik vandaag meemaak, dat is zó bijzonder! Vandaag zie ik God Zelf aan het werk! Deze mens moet bij God horen! Hij is rechtstreeks verbonden met de hemel! Het klopt niet, wat al die mensen over Hem schreeuwen. Hij is onschuldig, volstrekt onschuldig! ja, nog veel meer: als er nu één rechtvaardig is, als er één verbonden is met God, dan is Hij het wel!'

En dan komt deze hoofdman tot die verrassende uitspraak: 'Inderdaad! Deze Mens was rechtvaardig!'

'Inderdaad!' Dat wil zeggen: 'Hij had gelijk! Hij was inderdaad de Zoon van God. Hij was de Rechtvaardige.' In de Evangelieën van Mattheüs en Markus lezen we dat de hoofdman uitroept: 'Werkelijk! Deze Mens was een Zoon van God.' De enige die écht rechtvaardig is!

In die paar uur dat deze hoofdman Jezus heeft meegemaakt, komt hij tot een heel duidelijke conclusie. Als Romein, als buitenlander, komt hij tot de slotsom dat hier aan het kruis een afgezant van God Zelf gestorven is. Een Rechtvaardige, verbonden met de hemel. Tegenover alle vijanden van Jezus, die Hem bespotten, zegt deze hoofdman het heel duidelijk: 'Niet jullie staan in je recht. Nee, Jezus staat in Zijn recht! Hij, als Enige, tegenover iedereen.'

Wat hebben we gelezen in Jesaja 53: 'Door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, en hun ongerechtigheden zal Hij dragen.'

3. De dood van deze Rechtvaardige is Gods wil

Weet u wat ik nou zo bijzonder vind? Die hoofdman komt tot de conclusie: 'Degene die daar hangt, die wij gekruisigd hebben, is een Rechtvaardige! Een Zoon van God!' Wat hij daar ook mee bedoeld heeft. Maar als hij dat zegt, dan

wordt hij niet boos, of bitter, zo van: 'Hoe kán dat nou, dat een onschuldige wordt gekruisigd? Wáár is God?! Hij had het toch kunnen voorkomen?' Nee, deze hoofdman wordt niet opstandig, hij verheerlijkt God! Zó staat het er, in vers 47: 'Toen de hoofdman zag, wat er geschiedde, verheerlijkte hij God, zeggend: 'Inderdaad, deze Mens was rechtvaardig!' Hij ziet uit alles wat er gebeurt en wat Jezus zegt, dat God Zelf aan het werk is. En dat het góéd is, dat het zo móét. Juist door Zichzelf op te offeren, laat Jezus zien dat Hij rechtvaardig is, dat Hij Gods Zoon is. Vrijwillig neemt Hij dit lijden op Zijn schouders. Dit lijden en dit sterven is gericht op de eer van God!
En daarom kan die hoofdman niet anders dan God grootmaken. God eren, God verheerlijken.

4. Aan de voet van het kruis verandert alles

Als je bij het kruis komt, gemeente, en je kijkt omhoog, in de liefdevolle ogen van de Here Jezus, dan vloeit langzaam maar zeker alle bitterheid uit je leven weg. Bitterheid naar mensen, die je iets hebben aangedaan. Want het valt allemaal in het niet bij wat Jezus heeft doorgemaakt. En de bitterheid naar God toe, die valt ook weg. God komt tot Zijn doel, niet door Zijn Zoon uit het lijden weg te halen, niet door terug te vechten tegen de machten van het kwaad, nee, God komt tot Zijn doel door Zijn Zoon vrijwillig het lijden te laten ondergaan. Jezus Christus redt ons, door bewust de weg naar de dood te gaan. Alles wat Hij doet is gericht op de eer van God. Die centurio heeft dat haarfijn in de gaten. En hij, zo'n geharde, doorgewinterde militair, komt tot een loflied op God.

Aan de voet van het kruis kom je tot een loflied. Heeft u dat al ontdekt? Heb jij dat al gemerkt? Met allerlei akkefitjes die wij hebben, onderling en in ons eigen leven, moeten we radicaal naar het kruis. Daar mogen we het neerleggen. Wrok naar mensen, en naar God. Boosheid. Jaloezie. Maar ook hebzucht. Egoïsme. En ook die strijd van binnen, die strijd met je boezemzonde. Ga naar het kruis, gemeente, ga naar het kruis! Leg het neer aan de voeten van Jezus! Als je in Zijn ogen kijkt, dan ga je je verwonderen. Dan ga je het loslaten, al die zonde, en al die wrok, en al die slechte gewoontes. Heeft u het al gemerkt, wat dat doet met je, als je je elke dag heel bewust richt op de Verlosser? Als u nou bidt, 's morgens - dat moet u doen! Begin de dag met God! - als u dat doet, en u denkt heel bewust aan Jezus Christus, aan wat Hij heeft gedaan om u het eeuwige leven te geven, dan worden al die andere dingen relatief! Dan lijkt het wel of het van je afvalt. Of het vanzelf van je afvalt. In Hem zie je de liefde van God! In Hem zie je een Rechtvaardige, die sterft voor jou! En als je aan Hem denkt, dan ga je God verheerlijken, dat kán niet missen! Het is ook ontluisterend, dat ook! Als je denkt aan de Rechtvaardige, die éne Rechtvaardige, door ons als mensen aan een kruis gespijkerd. Zó gaan wij dus om met Gods Zoon... Zó zijn wij mensen. Het kruis ontmaskert ons. Wij als mensen zitten niet best in elkaar. Ook al denken we nog zo goed over onszelf. Het valt vies tegen. Daar hangt Jezus!

En toch, tóch is er alle reden voor om God te verheerlijken! Want God wéét dat! Hij wéét wat er in ons leeft! Toen Jezus erin toestemde om naar de aarde te gaan, toen wíst Hij dat Hij gekruisigd zou worden. Het kruis laat op een verbijsterende manier zien wie wij zijn. Maar het laat op een nog veel meer verbijsterende manier zien hoe onvoorstelbaar goed God is!

Wie Jezus heeft ontmoet aan het kruis, de Rechtvaardige, gaat God verheerlijken. Herkent u dat in uw leven? Misschien herkent u dat nog niet zo. Dan is de oproep vanavond: 'Kom dichterbij! Ga intensiever met Jezus leven. Richt u vaker, en héél bewust, op wie Hij is. Want in Zijn aanwezigheid smelten al je kleinmenselijke gevoelens en als je naargeestige flutdingen. Er blijft maar één ding over: de lof aan God!

5. Soli Deo Gloria!

Johann Sebastian Bach, u kent 'm allemaal. Morgen wordt op vele plaatsen weer de Mattheus Passion uitgevoerd, dat magistrale werk, onovertroffen. Johann Sebastian Bach, de grootste musicus aller tijden, hij zocht in zijn leven heel bewust de nabijheid van Jezus. Wist u dat? Als hij muziek ging schrijven, dan zette hij eerst twee letters op papier: JJ. 'Jesu Juva', 'Jezus, help!' Bach zocht de nabijheid van Jezus. En dan pas ging hij schrijven. In de nabijheid van Jezus kwam vanzelf de lof aan God op in zijn hart. En als hij dan zijn partituur af had, als de laatste toon had geklonken in zijn gedachten, dan legde hij zijn pen pas neer als hij opnieuw een paar letters had geschreven: SDG, Soli Deo Gloria, 'Alléén aan God de eer!'

Als je leeft aan de voet van het kruis, dan wordt alles anders. Ik sprak iemand die verward is in een heel moeilijk probleem. Het heeft te maken met zichzelf, het heeft te maken met zijn verleden, het heeft te maken met zijn huwelijk, noem maar op. En hij zei tegen mij: 'Elke keer als er weer dingen in mij omhoog komen: de herinnering aan zonden die ik nog nooit heb beleden, of negatieve gevoelens, of verdriet over wat er gebeurd is, intens verdriet, dan breng ik alles in mijn gebed aan de voeten van het kruis. Alles! Alles zie ik in het licht van Jezus, die daarvoor gestorven is. Dat is de éniige manier waarop ik verder kom. In de nabijheid van Jezus word je een ander mens.'

6. Er is hoop – voor IEDER mens!

En die goede boodschap, die geldt nu voor iedereen! Zelfs voor een Romeinse commandant, met een dikke schil om zijn ziel, vanwege alle wreedheid die hij zelf heeft begaan. De schrijvers van de Evangeliën zijn er duidelijk van onder de indruk. Want Mattheüs, Markus en Lukas, alle drie vermelden ze de uitroep van deze hoofdman.

Terwijl het lichaam van de Here Jezus dood aan het kruis hangt, staat daar een Romeins officier, in diepe verwondering God te loven.

Aan de voet van kruis komt er ruimte voor de lof aan God. Aan de voet van het kruis ontkiemt de hoop, hoop voor ieder mens. Hoop op een nieuw begin. Hoop op eeuwig leven. Hoop op God. En als wij straks het Heilig Avondmaal vieren, dan is dat ook een maaltijd van hoop. Er is hoop voor ieder mens. In de nabijheid van Jezus Christus ga je God verheerlijken.

Hoe gaat ooit de partituur van uw leven eindigen? Ik hoop en bid, gemeente, dat aan het einde van de partituur van mijn leven drie letters staan: SDG. Soli Deo Gloria. Als wij leven, heel dicht bij de Here Jezus, aan de voet van het kruis, bloeit ons hele bestaan open in één groot loflied op God!

Amen.